

[Indenrigsministeren.]

fattelse, at det må være rigtigst, når vi nu har nedsat et forureningsråd og et forureningsudvalg, at vi så derigennem nogenlunde får prioriteret opgaverne, således at vi kan se, hvad det er, vi i væsentlig grad og i første omgang må sætte pengene ind på for at få løst opgaverne.

Jeg vil gerne, inden jeg slutter, sige til fru Hanne Reintoft, der rejste spørgsmålet om Grindstedværket, at mig bekendt foreligger der ikke for indenrigsministeriet nogen sag om Grindstedværket; derfor er jeg ikke i stand til i dag at svare på det, men stiller fru Hanne Reintoft spørgsmål herom i tinget, er det klart, at vi må have sagen undersøgt.

Inden jeg skal sige noget om det stillede dagsordensforslag, vil jeg gerne gøre en bemærkning til hr. Sigsgaard, der fremkom med den efter min opfattelse helt urimelige udtalelse, at industrien har interesse i at forurene. Jeg tror ikke, nogen dansk industrivirksomhed har nogen interesse i at forurene. De danske industrivirksomheder er opmærksom på forureningsproblemerne og søger i videst muligt omfang at undgå en forurening af naturen, hvilket jeg godt forstår, og hvilket også må anses for nødvendigt.

Til det stillede dagsordensforslag vil jeg sige, at regeringen vil afvise forslaget med henvisning til, at vi nu har nedsat et forureningsråd og et forureningsudvalg, som skal kortlægge den rækkefølge, det ud fra saglige betragtninger vil være rigtigst at få løst forureningsproblemerne i; det kan derfor ikke være rigtigt, at vi nu, næsten samtidig med at forureningsrådet og -udvalget er sat i gang, ved en afstemning i folketinget bestemmer, med hvilke midler og i hvilken rækkefølge forureningsproblemerne skal løses.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kampmann): Jeg havde egentlig regnet med, at vores forslag havde fået en mere positiv modtagelse hos ministeren og de tre regeringspartier, som støtter ministeren, og denne antagelse skyldtes de meget ofte fremsatte positive og smukke ord om nødvendigheden af at bekæmpe den stigende forurening herhjemme. Henvisningen til, at man har nedsat et forureningsråd, som igen har ned-

sat et teknikerudvalg, anser socialdemokratiet ikke for, at være tilstrækkeligt til afvisning af de foranstaltninger, vi har foreslået, og som umiddelbart kan gennemføres. For at sige det mere lige ud anser vi nedsættelsen af forureningsrådet efter den opfordring, som var indeholdt i betænkningen fra naturfredningsudvalget, for at være det mindst mulige, og på baggrund af det, der er sagt i dag, hvor det stadig væk er blevet til ord fra regeringens side og ikke til handling, er vi endnu mere overbevist om, at det er det mindst mulige, regeringen har foretaget sig i denne sag.

Regeringen overser, og det er fremhævet udtrykkelig både i forslaget og i fremsættelsestalen, at vi på den ene side har en række forureningsproblemer, som vi ikke ved tilstrækkeligt om, og hvor en forskningsindsats og en administrativ koordination er nødvendig, men at vi på den anden side inden for en række helt konkrete områder i dag ved tilstrækkeligt. Hr. Knud Bro nævnte udtrykkelig, at det karakteristiske også for forureningsspørgsmålet har været, at vi ofte sætter ind alt for sent, nemlig når skaden er sket, og han nævnte endvidere, at det ikke altid er rimeligt at starte forfra med forskning. Det kan kun tydes på den måde, at der er en række områder, hvor vi ved noget; vi ved, at man kan nedsætte svovlindholdet i fyringsolien, vi ved, hvilke konsekvenser det får, vi ved, at man kan rense forureningen fra biler, rense forureningen af benzinen, rense forureningen og forgiftningen af maden og bekæmpelsesmidlerne. Det er ikke nødvendigt at afvente udtalelser fra et forureningsråd i lang, lang tid.

Det er selve det, der er hovedsigtet i det socialdemokratiske forslag, men det må altså ikke være fremstillet tilstrækkeligt tydeligt, for i så fald måtte vi have fået en anden reaktion, hvis man da virkelig havde lyttet til de ord, der er blevet sagt.

Hvad angår spørgsmålet om en central administrativ koordinering, forstår jeg, at ministrene og en række ordførere fra VKR tvivler lidt på, om det er rigtigt at organisere bekæmpelsen centralt via et direktorat. Det afgørende for socialdemokratiet er ikke, om det bliver et direktorat eller departement, det er jo mere moderne med et departement, eller det bliver et andet organ,